Grodno
№5 (463),
26 lutego 2017

www.slowo.grodnensis.by

Słowo Życia

GAZETA DIECEZJI GRODZIEŃSKIEJ

NUNCJUSZ APOSTOLSKI NA BIAŁORUSI ODWIEDZI DIECEZJĘ GRODZIEŃSKĄ

Na początku marca arcybiskup Gabor Pinter po raz pierwszy przyjedzie z wizytą do Grodna. Przed tym znaczącym dla wiernych diecezji wydarzeniem przedstawiciel dyplomatyczny papieża Franciszka odpowiedział na kilka pytań gazety „Słowo Życia”. Z wywiadu dowiemy się, co Arcybiskup uważa za największy skarb Białorusi, o jakim poziomie dialogu międzywyznaniowego trzeba pamiętać podczas budowania jedności oraz dlaczego chrześcijanie nie powinni narzucać innym swoich wartości.

● *ciąg dalszy na str. 4–5*

Kalendarz wydarzeń

1 marca
Środa Popielcowa. Początek Wielkiego Postu. Wiernych obowiązuje post ścisły.

4 marca
Święto św. Kazimierza, patrona diecezji.

5 marca
I Niedziela Wielkiego Postu.

8 marca
Międzynarodowy Dzień Kobiet. Módlmy się w intencji wszystkich dziewczyn i kobiet.

Intencje różańcowe

Marzec

O owocne przeżycie parafialnych rekolekcji wielkopostnych.
O światło Ducha Świętego dla prowadzących je i w nich uczestniczących.
O dar owocnego przygotowania do Synodu Diecezjalnego.

Programy redakcji katolickiej

„Głos Ewangelii”
Rozważania nad Słowem Bożym.
Ukazuje się na Pierwszym Krajowym Programie Białoruskiego Radia w każdą niedzielę o godz. 8.00 w Grodnie na 96,9 FM, w Swisłoczy na 100.8 FM.

„Symbol Wiary”
Program telewizyjny o życiu religijnym diecezji grodzieńskiej.
Ukazuje się przy współpracy Katolickiego Studium Telewizyjnego Diecezji Grodzieńskiej oraz telewizji państwowej na kanale telewizyjnym „Bielarus–4”.
Kolejna audycja – 4 kwietnia.

Wiadomości z Watykanu w języku białoruskim
Transmisja radiowa ze Stolicy Apostolskiej.
Codziennie o godzinie 22.10 na 98,1 FM – w Grodnie, Wołkowysku, Szczuczynie, Lidzie, Mostach i obok tych miast; na 99,2 FM – w Brześciu i obok niego; o godzinie 20.00 na krótkich falach 6185 i 11715 kHz; o godzinie 20.00 i 6.20 na satelicie „Eutelsat Hotbird 13” w programie „Radio Vaticana Telepace”. W każdą niedzielę o godzinie 8.55 na falach Pierwszego Krajowego Programu Radia Białoruskiego oraz w programie „Kultura” Radia Białoruskiego. W Internecie na stronie vatican.by.

„Wystarczy stawiać Jezusa w centrum naszych codziennych decyzji”. Papież Franciszek

ROZWAŻANIA ZE SŁOWEM BOŻYM

VIII NIEDZIELA ZWYKŁA

Mt 6, 24–34

Jezus powiedział do swoich uczniów: „Nikt nie może dwom panom służyć. Bo albo jednego będzie nienawidził, a drugiego będzie miłował; albo z jednym będzie trzymał, a drugim wzgardzi. Nie możecie służyć Bogu i Mamonie.

Dlatego powiadam wam: Nie troszczcie się zbytnio o swoje życie, o to, co macie jeść i pić; ani o swoje ciało, czym się macie przyodziać. Czyż życie nie znaczy więcej niż pokarm, a ciało więcej niż odzienie? Przypatrzcie się ptakom w powietrzu: nie sieją ani żną i nie zbierają do spichrzów, a Ojciec wasz niebieski je żywi. Czyż wy nie jesteście ważniejsi niż one? Kto z was przy całej swej trosce może choćby jedną chwilę dołożyć do wieku swego życia? A o odzienie czemu się zbytnio troszczycie? Przypatrzcie się liliom na polu, jak rosną: nie pracują ani przędą. A powiadam wam: nawet Salomon w całym swoim przepychu nie był tak ubrany jak jedna z nich. Jeśli więc ziele na polu, które dziś jest, a jutro do pieca będzie wrzucone, Bóg tak przyodziewa, to czyż nie o wiele pewniej was, małej wiary? Nie troszczcie się więc zbytnio i nie mówcie: co będziemy jeść? co będziemy pić? czym będziemy się przyodziewać? Bo o to wszystko poganie zabiegają. Przecież Ojciec wasz niebieski wie, że tego wszystkiego potrzebujecie. Starajcie się naprzód o królestwo Boga i o Jego sprawiedliwość, a to wszystko będzie wam dodane. Nie troszczcie się więc zbytnio o jutro, bo jutrzejszy dzień sam o siebie troszczyć się będzie. Dosyć ma dzień swojej biedy".

POD SZTANDAREM JEZUSA

Wielcy tego świata mają swoje znaki rozpoznawcze: herby rodowe, drzewa genealogiczne i sztandary. W medytacjach św. Ignacego z Loyoli mówi się o dwóch sztandarach – o sztandarze Jezusa i sztandarze szatana. Wybór Jezusowego sztandaru oznacza pójście tylko i wyłącznie za Nim. I to jest dobra decyzja. Jednak ułudy świata mogą sprawić, że zaczynamy się wahać, a nawet zmieniamy zdanie.

Pójście za Jezusem jest możliwe zarówno w małżeństwie, jak i w kapłaństwie lub życiu zakonnym. Niebezpieczeństwo odwrócenia się od Pana również istnieje w obu stanach życia – spotykamy taką niewierność zarówno w małżeństwie, jak i kapłaństwie. Moment dobrowolnego wyboru, pod jakim sztandarem chcemy spędzić swoje życie, dla każdego jest indywidualny i trudny do określenia. Może się też w ciągu długiej ziemskiej wędrówki przytrafiać niejednokrotnie.

I NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU

Mt 4, 1–11

Duch wyprowadził Jezusa na pustynię, aby był kuszony przez diabła. A gdy przepościł czterdzieści dni i czterdzieści nocy, odczuł w końcu głód. Wtedy przystąpił kusiciel i rzekł do Niego: „Jeśli jesteś Synem Bożym, powiedz, żeby te kamienie stały się chlebem". Lecz On mu odparł: „Napisane jest: «Nie samym chlebem żyje człowiek, lecz każdym słowem, które pochodzi z ust Bożych»". Wtedy wziął Go diabeł do Miasta Świętego, postawił na narożniku świątyni i rzekł Mu: „Jeśli jesteś Synem Bożym, rzuć się w dół, jest przecież napisane: «Aniołom swoim rozkaże o Tobie, a na rękach nosić Cię będą, byś przypadkiem nie uraził swej nogi o kamień»". Odrzekł mu Jezus: „Ale jest napisane także: «Nie będziesz wystawiał na próbę Pana, Boga swego»". Jeszcze raz wziął Go diabeł na bardzo wysoką górę, pokazał Mu wszystkie królestwa świata oraz ich przepych i rzekł do Niego: „Dam Ci to wszystko, jeśli upadniesz i oddasz mi pokłon". Na to odrzekł mu Jezus: „Idź precz, szatanie! Jest bowiem napisane: «Panu, Bogu swemu, będziesz oddawał pokłon i Jemu samemu służyć będziesz»". Wtedy opuścił Go diabeł, a oto aniołowie przystąpili i usługiwali Mu.

TRZY MASKI DIABŁA

W każdym człowieku istnieje zarzewie zła. Jest to skutek grzechu nieposłuszeństwa pierwszych ludzi. Z jego powodu ciągle musimy wybierać między dobrem i złem, między wartościami duchowymi i materialnymi. Możliwość wolnego wyboru jest wyrazem godności człowieka, wyrazem jego wolności, ale jednocześnie – przyczyną jego dramatu. Chrystus poprzez posłuszeństwo Bogu i tryumf krzyża dał ludziom moc zwyciężać zło. Na przykładzie własnego życia Zbawiciel uczy stawiania oporu szatanowi, mimo że zły ciągle działa wśród nas i nieustannie atakuje, kusząc chlebem, powodzeniem i władzą. Wielki Post ma pomóc każdemu wzmocnić wiarę poprzez słuchanie i czytanie Słowa Bożego, karmienie się Chlebem Życia, abyśmy byli w stanie oprzeć się pokusie szatana i wybrać drogę posłuszeństwa Ojcu.

Ks. Jerzy Biegański

SŁOWO REDAKTORA

Ks. Jerzy Martinowicz

Na dobrą drogę Wielkiego Postu

Jak co roku Kościół zaprasza nas do wejścia w liturgiczny okres Wielkiego Postu. Rozpoczynamy go posypaniem głów popiołem, by przypomnieć sobie raz jeszcze, że „prochem jestem i w proch się obrócę". Przed nami czterdziestodniowa pokuta – czas wyrzeczeń, postanowień, poprawy... Czas szczególny – by wyciszyć swe serce, odstawić na bok niepotrzebne sprawy, popatrzeć w przyszłość z nadzieją. Czas pokory, czas pełen tajemniczości. Czas, który można owocnie zagospodarować, ale też łatwo roztrwonić...

Wielki Post jest jak gdyby znakiem STOP, postawionym przez Tego, który jest łaskawy, łagodny, miłosierny i nieskory do gniewu – przez Boga szalenie kochającego, który oddał życie z miłości do każdego człowieka. Dzisiaj jak nigdy potrzeba nam chwil spokoju, zatrzymania się, zadumy, modlitwy. Potrzeba ciszy pustego kościoła, smutnych a zarazem tak pięknych pieśni pokutnych, spowiedzi szeptanych nieraz przez łzy, gdyż po raz kolejny nie zostało dotrzymane przez nas słowo. Potrzeba długich spotkań rekolekcyjnych oraz powrotów synów i córek marnotrawnych. Potrzeba wyraźnych drogowskazów postawionych przez Boga i dobrych ludzi.

W tym szczególnym czasie stajemy przed wyzwaniem do przemeblowania swoich myśli, słów i uczynków. Chodzi przecież o to, by „nawrócić się do Boga całym sercem" (Jl 2, 12). Do Boga, w którym wszystko ma swój początek i koniec. Do Boga, który za mnie oddał życie i pragnie, abym Go naśladował. Potrzeba tylko wytrwałej modlitwy o to, by dobroć Stwórcy pokonała nasze opory, aby nad ruinami egoizmu coraz wyraźniej jaśniało światło Bożej miłości. Potrzeba nam do tego odwagi Weroniki i mocy Szymona z Cyreny. Potrzeba czułości płaczących niewiast, które wyszły Jezusowi na spotkanie. Potrzeba ufności Maryi, by nie uciekać przed cierpieniem i krzyżem, tylko podejść do niego i wyznać, że Panem naszym jest Jezus! U progu Wielkiego Postu warto sobie uświadomić, że „wszystko mogę w Tym, który mnie umacnia" (Flp 4, 13).

Powinniśmy więc z odwagą wyruszyć na Krzyżową Drogę, by móc z pokorą wysłuchać niesłusznego oskarżenia. Zobaczyć upadek, zarówno ten pierwszy, jak i te kolejne. Na dłuższą chwilę zatrzymać się przy szczególnym spotkaniu Syna z Matką, spotkaniem bez słów i gestów, spotkaniem przepełnionym miłością. Poznać Weronikę i Szymona. Współczuć płaczącym niewiastom. I wreszcie – wejść na Golgotę, stanąć pod krzyżem i powiedzieć całemu światu: „Krzyżu Chrystusa, bądźże pochwalony!".

Drodzy Czytelnicy!

Rozważając zbawczą mękę i śmierć Jezusa na Krzyżu, uczmy się od Niego pełnienia woli Bożej, powierzajmy Mu wszelkie trudności, cierpienia i wypróbowania życiowe. Niech post, modlitwa, pokuta oraz uczynki miłosierdzia, których się podejmiemy w tym czasie, przygotują nas do radosnego przeżywania wielkanocnego poranka – tajemnicy Chrystusa Zmartwychwstałego.

Chciejmy ofiarować swoje serce i myśli Jedynemu Bogu. Chciejmy dostrzec Go tam, gdzie do tej pory nie widzieliśmy, gdzie nie potrafiliśmy usłyszeć. Chciejmy każdego dnia spotykać Pana w swoim sercu, w codziennych sprawach, w świątyni, w Słowie Bożym.

Bądźmy wierni Jezusowi, idąc za Nim drogą krzyża, a zostanie nam na nowo dany świat Boży – świat prawdy i radości. Bądźmy dobrymi kierowcami swojego życia. Zwracajmy uwagę na znaki miłości, jednym z których jest Wielki Post. Wszystkim życzę dobrej drogi!

Na 100-lecie objawień Matki Bożej w Fatimie 1917–2017

Kim byli pastuszkowie z Fatimy?

W poprzednim numerze czytelnicy mieli możliwość bliżej poznać bł. Hiacyntę Marto – bystrą, wrażliwą, czułą dziewczynkę, która ofiarowała posiłki za grzeszników i dużo się modliła za Ojca Świętego. Jaki był jej brat?

BŁOGOSŁAWIONY FRANCISZEK MARTO

Urodził się 11 czerwca 1908 roku w Aljustrel (Portugalia). W odróżnieniu od swojej młodszej siostry Hiacynty wydawał się bardziej wyciszony, zamyślony. Ojciec Franciszka przyznawał, że syn był bardzo cichy i wzorowo posłuszny. Nie kłócił się z nikim. Łucja natomiast mówiła o nim: „Ja sama nie bardzo lubiłam Franciszka, ponieważ jego pokojowy temperament kontrastował z moją nadmierną żywotnością".

Chłopak odznaczał się głęboką wiarą. Był odważny, opiekuńczy i zdolny do wielkich poświęceń. Miał dobre zdrowie. Wrażliwa dusza Franciszka zachwycała się pięknem stworzenia: niebem, strumykami, kwiatami, a przede wszystkim słońcem, które było dla niego symbolem mocy Boga.

Po tym, jak Maryja powiedziała mu, że niebawem umrze, godzinami klęczał na modlitwie w ustronnym miejscu. Po zapowiedzi Matki Bożej chłopak nie chciał już chodzić do szkoły, aby więcej czasu spędzać w kościele. Twierdził, że nie jest mu potrzebna umiejętność dobrego czytania i pisania, gdyż niedługo odejdzie z tego świata. W ten sposób chciał także uniknąć niestosownych komentarzy niewierzącego nauczyciela, który szydził z objawień Maryi dzieciom.

Idąc za wezwaniem do kontemplacji, Franciszek coraz częściej opuszczał ludzi i modlił się w samotności. Na pytanie, co robi, pokazywał różaniec. Jeśli Hiacynta i Łucja nalegały, by poszedł pobawić się z nimi, odpowiadał: „Nie pamiętacie słów Matki Bożej, że muszę odmówić wiele tajemnic różańca?". Kiedy znajdowały go pogrążonego w swoich myślach, tłumaczył: „Myślę o Bogu, który jest tak bardzo smutny z powodu tylu grzechów. Gdybym był zdolny ofiarować Mu trochę radości!".

Według Łucji Franciszek najmniej przejął się straszną wizją piekła, ponieważ najbardziej go zaabsorbował obraz Trójcy Świętej w „ogromnym świetle, które przeszywało nawet najgłębszy zakątek naszej duszy". Mówiła też, że „podczas gdy Hiacynta wydawała się przejęta jedyną myślą, by nawrócić grzeszników i uwolnić dusze z piekła, Franciszek myślał tylko o pocieszeniu naszego Pana i Matki Boskiej, którzy mu się wydawali tak bardzo smutni".

Chłopiec pragnął jak najszybciej przystąpić do I Komunii św. i otrzymać wieczne szczęście w niebie. Tak też się stało. Przyjął ciało Jezusa po raz pierwszy i zarazem ostatni tuż przed końcem swego krótkiego życia na ziemi. Zmarł 4 kwietnia 1919 roku. Po otwarciu w 1935 roku grobów ciała Hiacynty i Franciszka znaleziono nienaruszone. Pastuszkowie zostali beatyfikowani przez papieża Jana Pawła II 13 maja 2000 roku w Fatimie.

Bł. Franciszek przypomina nam – ludziom współczesnych czasów – że wszyscy zostaliśmy powołani do świętości. Droga ku niebu każdego z nas jest niepowtarzalna. I każdemu bez wyjątku towarzyszy na tej drodze Matka Najświętsza. Trzeba tylko zaufać i otworzyć Maryi swoje serce.

Uczmy się od bł. Franciszka roztropności, rozmiłowania w modlitwie różańcowej oraz prostoty serca dziecka, które nie kłamie i nie udaje. Wspierane miłością Stwórcy jest szczere i pełne ufności wobec Boga i ludzi.

W kolejnym numerze – o służebnicy Bożej s. Łucji Santos.

Ks. Jerzy Martinowicz

Zbliża się Wielki Post – czas wyrzeczenia i odnowy

1 marca, w Środę Popielcową, katolicy rozpoczną okres 40-dniowego postu, który pozwala bardziej się otworzyć na przyjęcie łaski Bożej. Według nauki Kościoła katolickiego to czas pokuty i nawrócenia. A więc jest to świetna okazja, by wybrać się na „duchową siłownię". Wewnętrzne obciążenia powinny się wyrażać w konkretnych wyborach i czynach, w przemianie życia i powrocie do przymierza z Bogiem, które zostało zerwane przez grzech.

Każdy człowiek wie o własnych wadach i słabościach. Każdemu bez wyjątku są znane poczucie wewnętrznego niezadowolenia z ich powodu oraz szlachetne postanowienia zmienić się na lepsze. Niestety każdy też spotykał się z zawodem, gdyż nie potrafił swego przedsięwzięcia zrealizować. Jedni mają słomiany zapał, inni mimo dobrego początku powoli tracą entuzjazm... I wszystko zostaje po staremu. Znany katolicki bloger Sam Guzman podaje praktyczne rozwiązania, dzięki którym możemy przeżyć post lepiej, głębiej, tak, jak sobie zaplanowaliśmy. Proponujemy się z nimi zapoznać.

MIEJ PLAN

Najszybszym sposobem na zrujnowanie Wielkiego Postu jest posiadanie dobrych intencji bez planu ich realizacji. Samo bowiem „zamierzam się więcej modlić" może nie wystarczyć, by zrealizować ten godny cel. Warto więc ustalić, w jaki sposób zamierzasz wykonać to postanowienie, w których porach będziesz się modlił, którymi modlitwami, w jakiej intencji i za czyim wstawiennictwem. Pamiętaj, aby Twój plan był realny: może nie udać ci się modlić 8 razy dziennie lub każdego dnia pięciokrotnie odmawiać całą modlitwę różańcową. Gdy zobaczysz, że Twojego zbyt ambitnego planu nie da się zrealizować, możesz się zniechęcić i zrezygnować całkowicie. A to zwycięstwo diabła. Niech Twoje postanowienia wielkopostne będą skromne i praktyczne.

PRZECZYTAJ DOBRĄ KSIĄŻKĘ

Jednym z grzechów, który się wymienia w każdej książeczce przygotowującej do rachunku sumienia, jest „niezgłębianie lektury duchowej". Czytaj więc. Możesz zacząć od lektury Pisma Świętego, Żywotów Świętych, pism wielkich ludzi Kościoła lub katechizmu. Warto też zajrzeć do rozważań wielkopostnych.

PRZYJRZYJ SIĘ SOBIE

Wielki Post to doskonały czas na „inwentaryzację" stanu duszy. Zastanów się: jakie są Twoje główne błędy? Czy masz ukrytych bożków? Co najczęściej trzyma Cię z dala od Boga? Zrób dokładny rachunek sumienia, który pomoże ci zdiagnozować swoje zdrowie duchowe. „Inwentaryzacja" duszy może okazać się bolesna. Jest to jednak dobry ból, który może skutkować uzdrowieniem.

WYZNAJ GRZECHY

Co może być kolejnym krokiem po zrobieniu rachunku sumienia? Oczywiście spowiedź. Szczególnie jest ona potrzebna, jeśli po raz ostatni byłeś przy konfesjonale dawno temu. Nie zapomnij, że aby spowiedź była dobra, powinno zostać spełnionych pięć warunków: rachunek sumienia, żal za grzechy, mocne postanowienie poprawy, wyznanie grzechów, zadośćuczynienie Bogu i bliźnim

MÓDL SIĘ

Powiedzmy sobie szczerze – każdy z nas może modlić się więcej. Wielki Post to dobry moment, by zaplanować i wcielić w życie nowy „plan" codziennych modlitw, które będą mogły nam towarzyszyć przez cały rok. W tym okresie jednak powinniśmy wybierać głównie modlitwy będące jednocześnie aktami skruchy, żalu i pokuty za grzechy. Oto kilka sugestii: Tajemnice Bolesne Różańca, Stacje Drogi Krzyżowej, Koronka do Miłosierdzia Bożego, Psalmy pokutne, Litania do Najdroższej Krwi Chrystusa Pana.

POŚĆ

Poszczenie, jak też modlitwa, powinno towarzyszyć nam przez cały rok, a nie tylko w okresie Wielkiego Postu. Czy musimy wyrzekać się słodyczy lub alkoholu? Nie. Mowa nie o tym, by odmówić sobie „słodyczy", które nie są powodem naszych przewinień. Powinniśmy się skupić na wyrzeczeniach związanych z naszymi głównymi grzechami. Być może jesteś uzależniony od internetu? Może za dużo pracujesz i za mało czasu z tego powodu poświęcasz rodzinie? A może często krytykujesz innych? Używasz zbyt mocnych słów? Od tego też można się uzależnić. Pamiętaj o słowach Pana Jezusa: „Jeśli twoje oko jest dla ciebie powodem grzechu, wyłup je" (Mt 18, 9). Znajdź korzenie swoich grzechów i wyłup je. To też jest post.

OFIARUJ JAŁMUŻNĘ

W Wielkim Poście w sposób szczególny przeżywamy ofiarę Jezusa na krzyżu – największy akt wielkoduszności w dziejach świata. Oddał przecież życie za przyjaciół oraz nieprzyjaciół. „Bóg zaś okazuje nam swoją miłość przez to, że Chrystus umarł za nas, gdyśmy byli jeszcze grzesznikami" (Rz 5, 8). Ta hojność Boga powinna skłaniać nas do okazywania miłosierdzia innym, zwłaszcza ubogim. W tym Wielkim Poście możesz pomóc ubogiemu, żebrzącemu na ulicy albo któremuś z potrzebujących zakonów. Pamiętaj o Chrystusowej obietnicy: „Kto poda kubek świeżej wody do picia jednemu z tych najmniejszych, dlatego że jest uczniem, zaprawdę powiadam wam, nie utraci swojej nagrody" (Mt 10, 42).

Przygotowała Kinga Krasicka

Cenne wskazówki na Wielki Post:

- Postaraj się sobie uświadomić, że post nie jest przeciwko Tobie, tylko dla Ciebie.
- Przyjmij Wielki Post jako okazję do tego, by nie iść ciągle tą samą drogą, lecz zmieniać się na lepsze.
- Pamiętaj, że post to walka ze sobą i dla siebie.
- Motywuj się tym, że dzięki okresowi pokutniczemu znowu jesteś zdolny kierować drogowskazy swojego życia ku Bogu.
- Bądź cierpliwy.
- Myśl o innych. Dbaj o to, by na ich twarzach pojawiał się uśmiech.
- Pamiętaj, że Jezus towarzyszy Ci cały czas.
- Nie trać nadziei, gdy jest trudno.

Andrzej Horbacz

Jeszcze do niedawna okres Wielkiego Postu utożsamiałem z wyrzeczeniem się spożywania mięsa w środy i piątki oraz udziałem w nabożeństwach pokutnych. Swój stosunek do jego istoty zmieniłem dwa lata temu. Postanowiłem, że będę wykorzystywał czas postu, by zmieniać życie na lepsze – nie tylko przez 40 dni, ale też później. W tym celu zacząłem wymyślać specjalne postanowienia. Najpierw walczyłem z przyzwyczajeniem do przekleństw. Zupełnie się nie wstydzę mówić o tym, gdyż wiem, że wielu młodych ludzi zaśmieca mowę, używając brzydkich słów, a teraz się cieszę, że się wyzwoliłem z tego przyzwyczajenia. W zeszłym roku podczas Wielkiego Postu zmieniłem stosunek do swego trybu życia. W wolnych dniach budziłem się po południu, mogłem godzinami grać na komputerze, oglądać filmy itd., dlatego stworzyłem dla siebie hasło: „Nie marnuj daremnie czasu". Oczywiście mam jeszcze do czego dążyć w tym temacie, ale i tak jestem wdzięczny Bogu, że udało mi się mniej więcej wyćwiczyć silę woli i teraz czuję radość, że nie siedzę w jednym miejscu, lecz się wszechstronnie rozwijam i niezachwianie kroczę ku swoim celom.

W tym roku będę wykorzystywał Wielki Post jako bodziec do polepszenia swoich relacji z krewnymi. Dojrzała we mnie chęć przejścia na nowy poziom stosunków ze starszym pokoleniem. Zauważyłem, że często brakuje nam zrozumienia siebie, zdarzają się konflikty, które nierzadko przekształcają się w kłótnie. Chcę się nauczyć łagodzić podobne sytuacje. Mam nadzieję, że Chrystus da mi siły, aby wytrwać. O to codziennie proszę w modlitwie.

Natalia Katuszonok

Dla mnie Wielki Post to czas spokoju. Rezygnuję ze słuchania muzyki, nie oglądam telewizji, ograniczam do minimum korzystanie z internetu, staram się znaleźć więcej czasu na modlitwę. Okres postu daje mi również możliwość przyjrzeć się sobie, inaczej popatrzeć na pewne sytuacje, uczynki i działania. Bardzo w tym pomocne są rekolekcje – po nich na wiele rzeczy patrzę zupełnie inaczej.

Jednym z tegorocznych postanowień jest wyrzeczenie się słodyczy. Być może wydaje się to banalne, ale mnie będzie kosztowało sporo wysiłku. Pokusa zjeść cukiereczek lub czekoladę jest tak mocna, że rzeczywiście ciężko mi ją zwalczyć i wytrzymać, dlatego będę ćwiczyła siłę woli i ducha. Inne postanowienie – każdego dnia odmawiać dziesiątkę różańca i Koronkę do Bożego Miłosierdzia. No i oczywiście dobre uczynki też wchodzą w grę.

Wioletta Kolędowicz

Wielki 40-dniowy post jest dla mnie okazją, aby się wyciszyć, zastanowić nad sobą i swoim życiem, rozważyć zachowanie i przypomnieć grzechy. Zawsze dużo wysiłku kosztuje mnie, by owocnie przeżyć ten okres przygotowania: zgłębić wiarę, pomnożyć wartości duchowe. Co do postanowień wielkopostnych, w tym roku planuję wyrzec się udziału w wydarzeniach rozrywkowych. Postaram się również więcej czasu poświęcać na modlitwę, czytanie Pisma Świętego. Koniecznie będę uczestniczyła w Drodze Krzyżowej, aby razem z Chrystusem przeżywać Jego cierpienie. Wezmę udział w rekolekcjach i przystąpię do spowiedzi, aby przygotować swoje serce do największego wydarzenia – chwalebnego zmartwychwstania Jezusa.

SŁOWO DLA ŻYCIA

Papież Franciszek

Wielki Post to początek, to droga prowadząca do bezpiecznego celu: Paschy Zmartwychwstania, zwycięstwa Chrystusa nad śmiercią. Okres ten zawsze kieruje ku nam stanowczą zachętę do nawrócenia. Chrześcijanin jest wezwany, aby powrócił do Boga „całym swym sercem" (Jl 2, 12), aby nie zadowalał się życiem przeciętnym, ale wzrastał w przyjaźni z Panem. Jezus jest wiernym przyjacielem, który nas nigdy nie opuszcza, bo nawet kiedy grzeszymy, czeka cierpliwie na nasz powrót do Niego, a wraz z tym oczekiwaniem ukazuje swoje pragnienie przebaczenia.

Wielki Post jest czasem sprzyjającym odnowieniu siebie w spotkaniu z Chrystusem żyjącym w Jego Słowie, w sakramentach i w bliźnim. Pan – który podczas czterdziestu dni spędzonych na pustyni zwyciężył podstępy kusiciela – wskazuje drogę, którą trzeba pójść. Niech Duch Święty prowadzi nas do podjęcia prawdziwej pielgrzymki nawrócenia, by odkryć na nowo dar Słowa Bożego, by zostać oczyszczonymi z grzechu, który zaślepia, i służyć Chrystusowi obecnemu w braciach potrzebujących. Módlmy się za siebie nawzajem, abyśmy uczestnicząc w zwycięstwie Chrystusa, umieli otworzyć nasze drzwi dla osób słabych i ubogich. Wówczas będziemy mogli w pełni żyć i świadczyć o radości paschalnej.

Fragment Orędzia papieskiego na Wielki Post 2017

Ks. bp Aleksander Kaszkiewicz

Pan Jezus, który stał się posłuszny Ojcu aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej, aby w ten sposób dokonać zbawienia świata, ukazuje nam najgłębszy sens cierpienia. Bóg w swej niepojętej Opatrzności sprawił, że cierpienie zostało przemienione – stało się drogą, prowadzącą do zbawienia, do pełni życia i szczęścia. Wiara chrześcijańska ukazuje, jak wielką wartość w oczach Bożych ma cierpienie. Dodaje sił i otuchy milionom chorych na całym świecie, pozwala im przeżywać dolegliwości fizyczne i duchowe z godnością i miłością, wlewa w serca nadzieję i ufność. Nasza wiara uczy także, że cierpienie ma ogromną wartość duchową nie tylko dla osoby cierpiącej – jest ono wielkim skarbem Kościoła. Ofiarując swe cierpienia w intencjach wiernych i świata, osoby chore pomnażają niewidzialne dobra, wypraszają obfite łaski i dary Boże, przyczyniają się do wzrostu świętości we wspólnocie Kościoła.

Fragment kazania wygłoszonego podczas Dnia Chorych, Sopoćkinie, 11.02.2017

MODLITWA NA WIELKI POST

Panie Jezu Chryste, dla nas przyjąłeś los ziarna pszenicy, które pada w ziemię i obumiera, by wydać plon obfity. Zapraszasz nas, byśmy kroczyli za Tobą tą drogą, gdy mówisz: „Ten, kto kocha swoje życie, traci je, a kto nienawidzi swego życia na tym świecie, zachowa je na życie wieczne". Pomóż nam w tym Wielkim Poście towarzyszyć Ci nie tylko szlachetnymi myślami, lecz przejść ten odcinek sercem, nawet więcej – konkretnymi uczynkami codzienności. Wesprzyj nas, abyśmy weszli na drogę krzyża całymi sobą i na zawsze pozostali na niej. Uwolnij nas od strachu przed wyśmianiem przez innych, obawy, że nasze życie może się nam wymknąć, jeśli nie chwycimy wszystkiego, co niesie. Pomóż nam demaskować pokusy, które obiecują szczęście, lecz których ułudy ostatecznie pozostawiają w nas pustkę i zawód. Pomóż nam nie chcieć zawładnąć życiem, ale je dawać. Niech towarzysząc Ci na drodze pszenicznego ziarna, znajdziemy w „traceniu życia" drogę miłości, która prawdziwie daje życie w obfitości. Amen

NUNCJUSZ APOSTOLSKI NA BIAŁORUSI

Ksiądz Arcybiskup Gabor Pinter

Urodził się 9 marca 1964 roku na Węgrzech. Święcenia kapłańskie przyjął 11 czerwca 1988 roku. Jest prezbiterem diecezji Vac (Węgry). Od 1 lipca 1996 roku znajduje się w służbie dyplomatycznej Stolicy Apostolskiej. Święcenia biskupie przyjął 15 lipca 2016 roku. Zna język węgierski, niemiecki, włoski, angielski, francuski, hiszpański, kreolski, szwecki i rosyjski.

● ciąg dalszy ze str. 1

Czy Ekscelencja słyszał wcześniej o Białorusi? Jakie wrażenia o państwie i jego mieszkańcach odnosi Ekscelencja po kilkumiesięcznym pobycie na Białorusi?

Początkiem bliższej znajomości z Białorusią było wybranie mnie na Nuncjusza Apostolskiego w tym państwie. Po przyjeździe tu kontynuuję poznawanie Białorusi poprzez żywy kontakt z ludźmi. Właśnie dlatego uważam za bardzo ważne dla siebie nauczyć się języka rosyjskiego i białoruskiego, aby mieć możliwość nie tylko bezpośrednio prowadzić dialog, lecz także poznać i zrozumieć duszę narodu. Po pięciu miesiącach mojej posługi na Białorusi mogę powiedzieć, że największym skarbem tego kraju są ludzie: gościnni, przyjaźni, pracowici, niekonfliktowi...

Ostatnio byłem w Mohylewie, gdzie miałem wspaniałą możliwość poznać bogatą historię tego regionu, miejscowych ludzi, ich radości i trudności, codzienność i plany na przyszłość. Próbowałem też wyjątkowej kuchni... Z niecierpliwością czekam na kolejną okazję do poznania innych regionów kraju.

Na czym polega misja Nuncjusza Apostolskiego? Jak widzi Ksiądz Arcybiskup swoją działalność w białoruskim państwie?

Nuncjusz Apostolski to przedstawiciel Ojca Świętego, który powinien: po pierwsze zapewnić łączność Kościoła lokalnego z powszechnym, po drugie jako poseł państwa Watykan sprzyjać rozwojowi jego relacji z krajem, do którego został skierowany. W moim przypadku – z Białorusią.

Między Republiką Białoruś i państwem Watykan panują przyjazne stosunki dyplomatyczne. W bieżącym roku będziemy świętować 25-lecie działalności dyplomatycznej między tymi krajami. Jestem więc spadkobiercą owocnej pracy moich poprzedników i spodziewam się, że ten dialog i współpraca będą się rozwijać też w przyszłości.

Ekscelencja ma bogate doświadczenie służby dyplomatycznej. Pracował Ksiądz Arcybiskup w Haiti, Boliwii, Szwecji, Francji, Austrii i na Filipinach. W tych krajach jest 40-85% mieszkańców wyznania katolickiego. Na Białorusi natomiast katolicyzm zajmuje słabsze pozycje. Czy uważa to Ekscelencja za pewną trudność?

Nie! Mała liczba wiernych nigdy nie była problemem dla Kościoła. Zawsze dążył On do lepszej jakości, nie do większej liczby. Można być małą cząstką społeczeństwa, ale nadawać smak życiu dookoła. Wyraża się to w autentyczności naszej wiary, która powinna się realizować poprzez konkretne uczynki i wzajemne relacje w codziennym życiu.

Kierując do białoruskich wiernych słowa przywitania Ekscelencja powiedział, że za pierwszoplanowy kierunek działalności apostolskiej w państwie uważa rozwój i zwiększenie braterskiego współistnienia Kościoła katolickiego i prawosławnego. Jakie kroki zdaniem Księdza Arcybiskupa mogą być pomocne w sprawie dialogu ekumenicznego? I w ogóle na ile ważny jest ten temat we współczesnym świecie?

W dzisiejszym podzielonym świecie temat dialogu ekumenicznego jest aktualny i ważny jak nigdy przedtem. Wszyscy dobrze rozumieją, że my – chrześcijanie – staniemy się wiarygodnymi świadkami Chrystusa, tylko jeśli będziemy razem.

Gdy mówimy o budowaniu dialogu międzywyznaniowego, powinniśmy rozumieć, że istnieją różne jego poziomy: teologiczny i życiowy. Naukowcy i teolodzy szukają dróg do jedności poprzez dialog i badania teoretyczne. Jednak, moim zdaniem, ważniejszy jest dialog życia. Najczęściej nieporozumienia i konflikty są skutkami nieznajomości siebie nawzajem. Dlatego też wspólne życie, wzajemne poznawanie się, współpraca mogą być narzędziami, które pomogą zmienić nieprzyjazne nastawienie i zbudować zdrowe relacje pełne szacunku i przyjaźni.

Do jakiego stopnia dyplomatyczny powinien być Kościół? Zdarzają się sytuacje, gdy na przykład chrześcijańskie wartości

Na początku lutego arcybiskup Gabor Pinter był w Mohylewie, gdzie z zainteresowaniem zwiedził Muzeum Historii Miasta

W BLISKICH RELACJACH

Jak wspomniał w wywiadzie Nuncjusz Apostolski na Białorusi Gabor Pinter, w bieżącym roku świętujemy jubileusz 25-lecia współpracy dyplomatycznej między dwoma państwami. Proponujemy odświeżyć sobie w pamięci, jak się nawiązywała wzajemna więź między Białorusią i Watykanem, jakie „ślady" w diecezji grodzieńskiej pozostawił Ojciec Święty oraz jakie obowiązki w kraju wykonuje jego wysłannik.

Budynek współczesnej Nuncjatury w Mińsku

NUNCJUSZ Z ŁAC. 'NUNTIUS' – GONIEC

Nuncjusz jest stałym dyplomatycznym przedstawicielem papieża w państwach, z którymi Watykan utrzymuje oficjalne stosunki dyplomatyczne. W naszych czasach te funkcje należą do Nadzwyczajnego i Pełnomocnego Posła.

Z punktu widzenia Prawa Kanonicznego Kościoła katolickiego działalność nuncjuszy regulują kanony 362-367. Zwykle przedstawiciele dyplomatyczni Watykanu są wyniesieni do rangi arcybiskupa. Mogą odprawiać nabożeństwa w dowolnej świątyni katolickiej na terytorium swej misji dyplomatycznej. Nuncjusze nie wchodzą w skład lokalnej Konferencji Episkopatu, według kanonów jednak powinni utrzymywać z nią bliskie relacje i okazywać możliwą pomoc. Do obowiązków nuncjuszy należy wspieranie stosunków między Watykanem i organem państwowym, omawianie z władzami stanowiska Kościoła katolickiego w kraju, wspieranie działalności biskupów Kościoła lokalnego, pomoc w krzewieniu pokoju i porozumienia między narodami, nawiązywanie relacji towarzyskich z niekatolickimi Kościołami i wspólnotami chrześcijańskimi oraz wyznawcami niechrześcijańskich religii. Nuncjusz posiada prawo po obowiązkowych konsultacjach z miejscowymi hierarchami proponować papieżowi kandydatów na wakujące biskupstwa. Jest również upoważniony do przekazywania miejscowym wiernym błogosławieństwa Ojca Świętego.

Na dzień dzisiejszy Watykan podtrzymuje stosunki dyplomatyczne z 178 państwami, wśród których jest też Białoruś.

AMBASADA WATYKANU NA BIAŁORUSI

Stosunki dyplomatyczne między Stolicą Apostolską i Republiką Białoruś zostały nawiązane za obustronną zgodą państw. Umowę podpisano 11 listopada 1992 roku w Mińsku. W tym dniu papież Jan

◆ *Po raz pierwszy w historii w Bazylice św. Piotra w Watykanie zostanie odprawione nabożeństwo anglikańskie. Będzie to Modlitwa Wieczorna, symulująca katolickie Nieszpory. Liturgia zostanie odprawiona 13 marca przy ołtarzu rzymskiej Katedry. Zgodę na wydarzenie wyraził archiprezbiter bazyliki kardynał Angelo Comastri. Nabożeństwo będzie częścią obchodów 50-lecia Ośrodka Anglikańskiego w Wiecznym Mieście.*

◆ *Papież Franciszek przekazał 200 tys. euro na potrzeby kliniki pediatrycznej w Bangi (Republika Środkowoafrykańska), którą odwiedził jesienią 2015 roku w ramach podróży apostolskiej na kontynent afrykański. Środki pieniężne zostały uzyskane ze sprzedaży płyt z filmem dokumentalnym „Odkrywając muzea watykańskie", nagranego przez Watykańskie Centrum Telewizyjne. Płyty DVD w unikalnym opakowaniu były wystawiane na aukcjach w Londynie, Turynie, Mediolanie i Rzymie. Nie jest to pierwsza inicjatywa charytatywna na rzecz instytucji medycznej w Bangi.*

◆ *We wschodniej Islandii powstaje nowa świątynia katolicka, budowana przez słowackich kapucynów. Zostanie skonstruowana całkowicie z drewna pochodzącego z ojczyzny tych zakonników. Równocześnie zbiera się środki potrzebne do postawienia jeszcze jednego kościoła w południowej części wyspy. Konieczność budowy nowych świątyń wynika z tego, że w ciągu ostatnich 10 lat liczba katolików w tym nordyckim kraju wzrosła aż trzykrotnie. Obecnie żyje ich w Islandii około 14 tys. i mają tam 6 parafii. Katolicy składają 3,5% ogólnej liczby ludności. Jednak w ostatnich latach ta liczba się zwiększa.*

◆ *Metro w Madrycie (Hiszpania) przekazało organizacji „Mensajeros de la Paz" („Posłannicy Pokoju") 5 tys. biletów dla potrzebujących. Odbyło się to w kościele pw. św. Antoniego, którym już ponad 2 lata opiekują się „posłannicy". W ciągu tego czasu świątynia stała się punktem wsparcia dla bezdomnych, migrantów oraz żebraków. „Jesteśmy bardzo wdzięczni za te bilety – mówi o. Angel Garcia, założyciel i kierownik «Mensajeros de la Paz». – Są jak czyste złoto dla potrzebujących. Wielu z nich, niemających żadnego ubezpieczenia, musi pokonywać dużo kilometrów, aby szukać jedzenia lub rozwiązywać inne sprawy".*

◆ *Na francuskim rynku książki pojawił się nowy rodzaj bestsellerów – autobiograficzne opisy wielkich nawróceń. Zwraca na to uwagę paryska gazeta „La Croix". Wydanie wymienia kilka wspólnych cech takiej literatury: kryzys osobisty autorów, poszukiwanie sensu życia lub walka z wątpliwościami. Przyjęcie wiary prowadzi do zupełnego odrodzenia i przemiany. Zdaniem czytelników, świadectwa „synów marnotrawnych" podnoszą na duchu, pokazując istotę wiary katolickiej, to, co jest w niej najbardziej pociągające.*

credo-ua.org; pch24.pl; ekai.pl

Angelina Pokaczajło

ODWIEDZI DIECEZJĘ GRODZIEŃSKĄ

W mińskiej archikatedrze nuncjusz podzielił się opłatkiem z uczestnikami młodzieżowego czuwania

nie bardzo „pasują” do polityki państwa... Jak powinien się zachowywać prawdziwy wierzący i, odpowiednio, cała wspólnota?

Czuję w tym pytaniu odrobinę ironii. Przede wszystkim koniecznie trzeba sobie uświadomić, co to jest dyplomacja. Jej celem jest szukanie tego, co jednoczy ludzi, a nie koncentracja uwagi na tym, co dzieli. Ponieważ tylko to, co jednoczy, pozwala nam rozmawiać, współpracować, łączyć swoje starania, aby osiągnąć pewien dodatni wynik na korzyść ogólnego dobra.

Trzeba zaznaczyć, że chrześcijanin nikomu nie powinien narzucać swoich wartości. Jest powołany do takiego życia, by inni, patrząc na piękno i autentyczność jego życia, zapragnęli przyjąć te wartości. Zarazem my – chrześcijanie – na równi z innymi mamy prawo wypowiadać swoje myśli, opinie, swobodnie praktykować wiarę chrześcijańską, korzystając z ogólnoludzkich praw.

Mówi się, że inwestycje w młodzież to inwestycje w przyszłość. W jaki sposób zdaniem Ekscelencji Kościół powinien się troszczyć o przyszłe pokolenie?

Kościół dobrze uświadamia sobie, jak ważne jest zapewnić ciągłość pokoleń. Jednak trzeba pamiętać, że kształcenie chrześcijańskiej świadomości u dzieci i młodzieży zaczyna się przede wszystkim w rodzinie, od przykładu, który dają im rodzice, babcie, dziadkowie. Również i Kościół jako instytucja i wspólnota wiernych, proponując młodym ludziom prawdziwe ideały, powinien być wiarygodnym świadkiem tego, co głosi. Mówiąc o znaczeniu duszpasterstwa młodzieży, papież Franciszek nie raz zaznaczał, że ta strefa funkcjonowania Kościoła powinna być „czymś więcej niż zwykłą organizacją różnorakiej działalności dla chłopców i dziewcząt – powinna charakteryzować się obecnością obok nich, towarzyszeniem w skomplikowanych i czasem trudnych kontekstach, w które są zanurzeni”.

Dziś bardzo smutno jest widzieć, jak się rujnuje instytucję rodziny. Nazywając to demokracją, są zawierane śluby cywilne, powtórne związki. W wyniku czego dzieci są wychowywane bez rodziców... A czyż dobra pełna rodzina nie jest najważniejszą wartością w życiu każdego człowieka?

Wiadomo, że tak. Kościół zawsze podkreślał znaczenie instytucji rodziny, nie tylko przypominając o wysokim powołaniu rodzinnego życia, ale też faktycznie towarzysząc rodzinie w realizacji tego powołania. Jednak, jak już powiedziałem, nie jest możliwe zbudować mocną rodzinę z trwałymi relacjami, narzucając normy i reguły, nawet jeśli są bardzo dobre. Łacińskie przysłowie brzmi następująco: „Słowa uczą, przykłady pociągają”. Dlatego też, tylko dając przykład pięknego życia rodzinnego, można pokazać innym, że w naszych czasach jest to możliwe, i obudzić w nich pragnienie tworzyć właśnie takie rodziny.

Papież Franciszek wie o Białorusi?

Tak. Przed moim wyjazdem na Białoruś spotykałem się z Ojcem Świętym. Z naszej rozmowy zrozumiałem, że Papież jest obeznany ze współczesną sytuacją w kraju oraz jej niełatwą historią. Tak jak moi poprzednicy mogłem się przekonać, że ciekawi go nie tylko życie w społeczeństwie w ogóle, ale też losy poszczególnych ludzi. Z tego spotkania wyszedłem z przekonaniem, że naród białoruski znajduje się w sercu Papieża.

PROGRAM WIZYTY NUNCJUSZA APOSTOLSKIEGO W GRODNIE

4 marca, sobota

11.45 – przywitanie przy kościele katedralnym pw. św. Franciszka Ksawerego.

12.00 – Msza św. z okazji uroczystości liturgicznego wspomnienia patrona diecezji grodzieńskiej św. Kazimierza Królewicza. Podczas liturgii zaplanowano udzielenie posług akolitatu i lektoratu klerykom grodzieńskiego WSD.

15.30 – spotkanie z wykładowcami i alumnami grodzieńskiego WSD.

18.00 – spotkanie ze studentami kursów katechetycznych przy Wydziale Nauczania i Wychowania Katolickiego Kurii Grodzieńskiej *(sala przy kościele katedralnym)*. Wspólna modlitwa, krótkie przemówienie i błogosławieństwo.

5 marca, niedziela

9.45–10.15 – spotkanie ze studentami katolikami z Afryki i Azji *(rektoralny kościół pw. Zwiastowania Najświętszej Maryi Panny)*. Wspólna modlitwa, krótkie przemówienie i błogosławieństwo.

10.45 – spotkanie z parafianami kościoła pw. Bożego Miłosierdzia *(Wiśniowiec)*. Wspólna modlitwa, krótkie przemówienie i błogosławieństwo.

12.00 – Msza św. w kościele pw. Najświętszego Odkupiciela *(Dziewiatówka)*.

18.00 – spotkanie z młodzieżą duszpasterstwa akademickiego „OPEN”, uczestnikami kursu ewangelizacyjnego „Alfa”, członkami Franciszkańskiego Zakonu Świeckich, przedstawicielami apostolatu „Margaretka”, członkami duszpasterstwa wykładowców, nauczycieli i wychowawców oraz duszpasterstwem służby zdrowia *(rektoralny kościół pw. Zwiastowania Najświętszej Maryi Panny)*. Wspólna modlitwa, krótkie przemówienie i błogosławieństwo.

6 marca, poniedziałek

8.00 – Msza św. w grodzieńskim WSD z udziałem moderatorów i seminarzystów.

Podczas wizyty Nuncjusza Apostolskiego jest planowane spotkanie ze świeckimi władzami oraz z prawosławnym arcybiskupem grodzieńskim i wołkowyskim Artiemijem Kiszczenko. Nuncjuszowi Gaborowi Pinterowi zostaną zaproponowane spotkanie z niektórymi wspólnotami parafialnymi w Grodnie, gdzie trwa budowa świątyń, oraz wycieczka po mieście.

Program może ulec zmianom.

Paweł II wydał bullę „Quantam tandem” o założeniu Nuncjatury Apostolskiej na Białorusi i rozpoczęciu jej działalności. „Już wcześniej każdy widział, jak bardzo upragniony jest pokój i dobrobyt oraz jak wiele oprócz tego zalążków progresu społecznego zwykle przynosi samej wspólnocie obywatelskiej oficjalne zawarcie przyjaźni między Stolicą Apostolską i poszczególnymi państwami świata – mówi się w dokumencie. – My również każdego dnia coraz bardziej przekonujemy się o tym. Wydało się to nam bardzo ważną podstawą do tego, by nawiązać z narodem Białorusi bliższe relacje poprzez założenie Nuncjatury Apostolskiej, a w przyszłości przez działalność naszego legata wśród białoruskiego narodu”.

Stosunki dyplomatyczne pomiędzy Watykanem i Białorusią są podtrzymywane ze strony Stolicy Apostolskiej przez Nuncjaturę (na czele z Nuncjuszem Apostolskim), a ze strony Republiki Białoruś przez Ambasadę (na czele z Nadzwyczajnym i Pełnomocnym Posłem).

Po swoim utworzeniu Nuncjatura przez pewien czas znajdowała się w Watykanie. Dopiero po prawie dwóch latach została przeniesiona do Mińska.

WIZYTY PRZEDSTAWICIELI PAPIESKICH W DIECEZJI

W ciągu istnienia Nuncjatury Apostolskiej na Białorusi Watykan nie raz kierował do diecezji grodzieńskiej specjalnych wysłanników Ojca Świętego oraz kierowników Stolicy Apostolskiej wyższej rangi. Kilka razy diecezję odwiedzał kardynał Zenon Grocholewski, prefekt Kongregacji Edukacji Katolickiej. Jego pierwsza wizyta zbiegła się w czasie ze świętowaniem 100-lecia od dnia urodzin św. Maksymiliana Kolbego (1994 rok). Po raz drugi Eminencja odwiedził Grodno w związku z uroczystym posiedzeniem z okazji 10-lecia założenia Wyższego Seminarium Duchownego (2000 rok). Po raz trzeci kardynał przyjeżdżał podczas obchodów 20-lecia seminarium i 305-lecia konsekracji katedry grodzieńskiej (2010 rok).

Po raz czwarty Eminencja odwiedził Grodno z powodu odbywającego się tam Narodowego Kongresu Eucharystycznego (2016 rok). W ramach wizyty na Białoruś dotyczącej pytań dialogu religijnego oraz relacji międzywyznaniowych do Grodna przybył Przewodniczący Papieskiej Rady ds. Popierania Jedności Chrześcijan kardynał Walter Kasper (2002 rok). Przyjazd do centrum diecezji był przewidziany również w ramach programu oficjalnej wizyty sekretarza stanu Stolicy Apostolskiej kardynała Tarcisio Bertone (2008 rok).

W związku z tym można wyciągnąć wniosek, że dyplomatyczne relacje między Watykanem i Białorusią (w tym też diecezją grodzieńską) są na jakościowo wysokim poziomie.

Nuncjusz Apostolski ze swoim sekretarzem, białoruskim hierarchą oraz dyrektorem mediów katolickich

ODZNAKI STOLICY APOSTOLSKIEJ

Przy współpracy Nuncjatury Apostolskiej i grodzieńskiego ordynariusza biskupa Aleksandra Kaszkiewicza niektórzy przedstawiciele duchowieństwa diecezji zostali wyróżnieni tytułem Prałata Honorowego Ojca Świętego. Byli to ks. Antoni Chańko, ks. Wincenty Lisowski, ks. Kazimierz Szaniawski oraz ks. Antoni Filipczyk. Tytułem Kapelana Jego Świątobliwości – ks. Witold Łozowicki, ks. Józef Staniewski, ks. Leszek Domagała.

Wśród duchowieństwa szczególny medal „Pro Ecclesia et Pontifice” („Za zasługi przed Kościołem i Papieżem”) został przyznany ks. prałatowi Jerzemu Marianowi Lewińskiemu, o. Andrzejowi Szczupałowi, o. Karolowi Barnasiowi, ks. Tadeuszowi Wyszyńskiemu, wśród świeckich – Józefowi Dereźińskiemu, Franciszkowi Awdziejowi, Marii Awdziej, Stefanowi Jodkowskiemu, Pawłowi Klimukowi. Odznaka jest uważana za 6. z kolei ze względu na rangę wśród nagród przydzielanych przez Kościół rzymsko-katolicki.

Diecezja więc pozostawi swój ślad w historii nie tylko Kościoła lokalnego, ale też powszechnego. Miejmy nadzieję, że jest to dobry początek wielkiej drogi do dialogu między dwoma państwami oraz między miejscowymi wiernymi i – za pośrednictwem Watykanu – chrześcijanami całego świata.

Nuncjusze Apostolscy na Białorusi

Gabriel Montalvo Higuera *(1993–1994 rr.)*
Agostino Marchetto *(1994–1996 rr.)*
Dominik Hrušovský *(1996–2001 rr.)*
Ivan Jurkovič *(2001–2004 rr.)*
Martin Vidović *(2004–2011 rr.)*
Claudio Gugerotti *(2011–2015 rr.)*
Gabor Pinter *(od 2016 r.)*

Angelina Pokaczajło,
wykorzystano zdjęcia z catholic.by

Zostało przedstawione logo wizyty Ojca Świętego do Fatimy

Pielgrzymka papieża Franciszka odbędzie się 12-13 maja z okazji 100-lecia objawień tam Najświętszej Panny Maryi.

W centralnym miejscu logo widnieje różaniec ułożony w kształcie serca, w które wpisano słowa „Papież Franciszek” oraz „Fatima 2017”. Pod nim umieszczono hasło podróży: „Z Maryją, pielgrzym nadziei i pokoju”. U dołu znajduje się wizerunek fatimskiego sanktuarium z datami 1917 i 2017, przypominającymi o jubileuszu objawień.

Jak wyjaśnił projektant logo Francisco Providence, wyraża ono m.in. „ducha miłosierdzia i pokoju”, który charakteryzuje pontyfikat Franciszka, ale również wskazuje na jego „prosty i jasny styl”.

„40 dni dla życia”

Pod takim hasłem w 400 miastach świata, na pięciu kontynentach, będzie prowadzona akcja w obronie życia. Rozpocznie się ona 1 marca i potrwa do 9 kwietnia.

Akcja przewiduje wiele modlitewnych inicjatyw organizowanych przed klinikami i szpitalami, w których dokonuje się aborcji. Uczestnicy zobowiązują się także do postu w intencji obrony życia. Szacuje się, że w akcję zaangażuje się ponad 700 tys. wolontariuszy pro-life.

W minionych latach dzięki akcji „40 dni dla życia” uratowano 12 668 dzieci, doprowadzono do zamknięcia 75 klinik aborcyjnych, a 141 pracowników medycznych przekonano, by nie przykładali więcej ręki do zabijania niewinnych dzieci.

Rusza akcja „Misjonarz na Post”

Jej celem jest duchowe wsparcie polskich misjonarzy.

Wziąć udział w projekcie może każdy chętny, niezależnie od płci, wieku i pochodzenia. Aby dołączyć do inicjatywy, należy wypełnić formularz zgłoszeniowy na stronie internetowej misjonarznapost.pl, wybrać misjonarza oraz kraj jego obecnego pobytu.

W ubiegłym roku w akcji wzięło udział ponad 5 tys. osób. Każdego z polskich misjonarzy (na całym świecie pracuje ich ok. 2 tys.) wspierały duchowo co najmniej dwie osoby. Najchętniej wybierano pracujących w Sudanie, na Madagaskarze i wśród Eskimosów.

Kinga Krasicka

Seminarzyści odwiedzili ośrodek dla dzieci niepełnosprawnych w Gołowiczpolu

Na spotkanie z wychowankami ośrodka alumni Grodzieńskiego Seminarium Duchownego wyruszyli na czele z prefektem ks. Andrzejem Liszko.

Pełna jaskrawych emocji i wrażeń atmosfera sprzyjała temu, by chłopcy i dziewczyny odczuli bezgraniczną miłość, wzajemne wsparcie oraz ciepło rodzicielskiego domu. Klerykom czas spędzony z dziećmi pozwolił odczuć radość z możliwości niesienia życiodajnego przesłania Ewangelii najbardziej strapionym, chorym i samotnym.

W ośrodku w Gołowiczpolu są wychowywane dzieci z niepełnosprawnościami psycho-fizycznymi w wieku 4-18 lat.

Wspólnota seminaryjna opiekuje się nimi już w ciągu kilku lat.

„Powołani do miłości"

Pod takim hasłem w salezjańskim oratorium św. Jana Bosko w Smorgoniach odbyły się rekolekcje powołaniowe dla dziewcząt. Na spotkanie przybyło ok. 30 uczestnic z różnych zakątków Białorusi.

Główny temat rozważań, który zaproponowały dziewczętom siostry salezjanki, brzmiał „Służenie jako dar". Obecni rozważali o swoim powołaniu w życiu, gromadzili się na wspólnej modlitwie i adorowali Najświętszy Sakrament. Oprócz tego dziewczęta spędzały czas za wykonywaniem różnych zadań w grupach, oglądaniem filmów dotyczących tematu spotkania.

„Na podobnych rekolekcjach byłam po raz pierwszy – mówi uczestniczka Katarzyna Ilkiewicz. – Odkryłam dla siebie nowe pojęcie modlitewne – 'pustynia'. Jest to szczególny moment, kiedy to każdy

w samotności i ciszy może porozważać o tym, co usłyszał na konferencji, i odpowiedzieć na pytania, które wcześniej nawet nie odważał się sobie zadać. Dzięki spotkaniu w Smorgoniach zrozumiałam, że służenie to rzeczywiście ogromny dar".

Dzień skupienia odbył się w Wyższym Seminarium Duchownym w Grodnie

Jego dla kleryków poprowadził ks. Jan Sareło z parafii św. Jana Chrzciciela w Wołpie. Rozważał o istocie posługi kapłańskiej i opowiadał, skąd bierze moc.

Dzień skupienia to szczególny czas kształtowania bliskich relacji z Chrystusem, wymagający ciszy i intensywnej modlitwy. Sprzyjał on temu, by na początku kolejnego semestru akademickiego klerycy mogli w inny sposób spojrzeć na swoje życie duchowe i odnowić siły. Ten czas stał się dla rodziny seminaryjnej kolejnym krokiem do wewnętrznych zmian i rozwoju

duchowego.

Spotkanie modlitewne dotyczące tematu skruchy odbyło się w Mostach

Zostało zorganizowane z okazji zbliżającego się Wielkiego Postu i miało miejsce w kościele pw. Matki Bożej Trzykroć Przedziwnej. Spotkanie poprowadził proboszcz parafii ks. Wiktor Chańko.

Kapłan podkreślił, że ludzie bardzo często wykorzystują wyraz „skrucha", ale niestety nie zawsze rozumieją jego dokładne znaczenie. Według księdza, jeśli człowiek żałuje, że z powodu jego grzechu cierpi inna osoba, nie jest to jeszcze skrucha. Jeśli człowiek czuje się źle i boli go sumienie – mówi jego wewnętrzne ja. „Skrucha to znaczy widzieć łzy Chrystusa, Jego rany zadane przez nas. Jest to przyjęcie gorzkiej prawdy o sobie i pragnienie poprawy. Skrucha jest podstawową cechą miłości do Boga. I właśnie miłość, a nie strach, ból czy chęć naśladowania

innych powinna być podstawą w relacjach z Panem" – powiedział proboszcz.

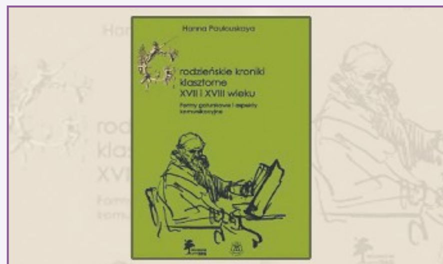
Po spotkaniu wierni wzięli udział w adoracji Najświętszego Sakramentu oraz pomodlili się o wyzwolenie z grzechu i owocne przeżycie okresu Wielkiego Postu.

Białoruska badaczka przygotowała zbiór na podstawie klasztornych kronik Grodna

Autorka książki – historyk Anna Pawłowska. Kobieta pracowała nad wydaniem przez ostatnie kilka lat.

Książka „Grodzieńskie kroniki klasztorne XVII i XVIII wieku. Formy gatunkowe i aspekty komunikacyjne" została przygotowana do druku na wydziale sztuk wyzwolonych Uniwersytetu Warszawskiego. Ujrzała świat w polskim wydawnictwie DiG.

„Z teoretycznego punktu widzenia ukazała się współczesna książka, która opisuje klasztorne kroniki w zupełnie inny sposób, zachęcając do dalszych badań" – zauważa autor recenzji wydawniczej dr Piotr Wilczak. „Autorka zwraca uwagę na semiotyczny związek wydarzeń, zgodnie z którym były wybierane i systematyzowane dane w kronice, fiksujące historię. Selekcja

takiego typu jest podejściem bardzo ciekawym i na tym właśnie polega szczególna zasługa autorki. Historia została pokazana również jako nauka o wartościach" – dodaje inna recenzentka książki Elżbieta Janus.

Rekolekcje dla studentów kursów katechetycznych odbyły się w Grodnie

Spotkanie dla przyszłych katechetów poprowadził redemptorysta o. Mariusz Mazurkiewicz.

Rekolekcje rozpoczęły się Mszą św. Program spotkania składał się z szeregu konferencji tematycznych, refleksyjnej pracy w grupach, wspólnego obejrzenia filmu. Uczestnicy rekolekcji zastanawiali się nad tym, w jaki sposób mogą dzielić się Bogiem w świecie. Uczyli się analizować swoje życie za pomocą Pisma Świętego, dostrzegać w nim wskazówki. A oprócz tego – skutecznie organizować modlitwę osobistą, która jest dla człowieka „bardziej naturalna niż oddychanie".

Rekolekcje dla studentów kursów kate-

chetycznych przy Wydziale Nauczania i Wychowania Katolickiego Kurii Grodzieńskiej zgodnie z tradycją odbywają się co roku przed rozpoczęciem Wielkiego Postu.

Rekolekcje dla katechetów odbyły się w Grodnie

W spotkaniu organizowanym przez Wydział Katolickiego Nauczania i Wychowania Kurii Grodzieńskiej wzięły udział osoby konsekrowane i świeckie, katechizujące w diecezji grodzieńskiej.

Nauki rekolekcyjne na temat „Idźcie i głoście" wygłosił o. Mariusz Mazurkiewicz CSsR. Kapłan zachęcał uczestników siać ziarno Słowa Bożego w głębi ludzkich serc. Przy tym podkreślał, że każdy katecheta jest powołany do odważnego przekazywania prawd wiary z powodu ogromnej miłości do Boga i ludzi, a nie z konieczności lub przymusu. Podczas konferencji o. Mariusz rozważał o tym, w jaki sposób powinno się głosić Pana Boga wiernym w czasach internetu.

Rekolekcje zakończyły się Mszą św. w rektoralnym kościele pw. Zwiastowania Najświętszej Maryi Panny. Eucharystii w intencji katechetów diecezji przewodniczył biskup Józef

Staniewski. Hierarcha podziękował wszystkim, którzy z wielką odpowiedzialnością i zapałem podchodzą do swego zadania – głoszenia Słowa Bożego i katechizacji dzieci i młodzieży. Biskup zachęcał przez przykład swego codziennego życia i ofiarności być widzialnym znakiem dla świata i ludzi.

ZAPOWIEDZI WYDARZEŃ

„RYBYPROJECT" ROZPOCZYNA PROJEKT FORMACYJNY DLA MUZYKÓW CHRZEŚCIJAŃSKICH

Pierwszy weekend z zespołem odbędzie się 10-12 marca w kościele pw. Matki Bożej Fatimskiej w Żodzinie. Będzie to niezwykły warsztat muzyczny pod kierownictwem „Rybyproject". Program składa się z części teoretycznej i praktycznej. Zaplanowano zajęcia zarówno z wokalistami, jak i muzykami: perkusistami, klawiszowcami i gitarzystami. Celem projektu jest wymiana doświadczenia między uczestnikami i zwiększenie ich poziomu zawodowego.

W perspektywie organizatorzy spotkania zastanawiają się nad stworzeniem platformy chrześcijańskich muzyków na Białorusi.

Informacje dodatkowe pod numerem: (8 033) 637-57-14, Witalij; e-mail: rybyproject@mail.ru.

„SPOTKANIA MAŁŻEŃSKIE" ODBĘDĄ SIĘ W ORSZY

Kolejne spotkanie dotyczące odnowienia i zgłębienia małżeńskiej jedności i miłości będzie miało miejsce 10-12 marca w parafii św. Józefa. Rekolekcje poprowadzą ojciec dominikanin z Witebska oraz pary małżeńskie, które są animatorami ruchu.

Nocleg i posiłek zapewniają organizatorzy. Wymagania: obecność na spotkaniach obydwu małżonków (bez dzieci), udział w całym programie.

Informacje kontaktowe, aby zapisać się na rekolekcje: (8 029) 556-26-35, (8 029) 140-84-56, (8 029) 782-14-66, Jan i Helena Łubińscy; e-mail: sustre4y@tut.by.

GRODZIEŃSKA PARAFIA ORGANIZUJE PIELGRZYMKĘ DO FATIMY

Parafia Najświętszego Odkupiciela w Grodnie przygotowuje autokarową pielgrzymkę z okazji 100-lecia objawień Matki Bożej w Portugalii. W trakcie podróży przewidziano zwiedzanie kilku sanktuariów oraz miast europejskich.

Sanktuaria
Lourdes *(Francja)*, Santiago de Compostela *(Hiszpania)*, Fatima *(Portugalia)*
Miasta Europy
Paryż, Strasbourg *(Francja)*, Barcelona *(Hiszpania)*, Lisbona *(Portugalia)*
Czas trwania pielgrzymki
25 czerwca – 9 lipca

Informacje dodatkowe
Helena Mielesz: (8 033) 311-20-01, hmielesz@interia.pl;
O. Edward Petelczyc CSsR: (8 033) 371-50-49, edikcssr@gmail.com

SZKOLENIA-REKOLEKCJE ZOSTANĄ ZORGANIZOWANE W NOWOGRÓDKU

Odbędą się w dniach 21-28 lipca w klasztorze sióstr nazaretanek. Udział w szkoleniach mogą wziąć konsultanci życia rodzinnego oraz wszyscy zainteresowani.

W programie został przewidziany cykl spotkań, podczas których uczestnicy będą mogli poszerzyć własną wiedzę o wierze, życiu rodzinnym, sposobach budowania dobrych relacji w małżeństwie. Każdy będzie mógł zadać pytania w trakcie specjalnej przeznaczonej na to części rekolekcji „100 pytań do…". Podczas rozważań nad Słowem Bożym wierni zgłębią życie modlitewne. Najważniejszym wydarzeniem w ciągu dnia będzie Eucharystia.

Zapisy pod numerem: (8 029) 588-42-73, Irena Mieleszko.

W modlitwie wspominamy zmarłych duszpasterzy:

28 lutego 1947 r. – ks. Józef Plewa, *prob. Ostryna;*
28 lutego 1996 r. – o. Henryk Nowakowski OFMConv., *prob. Żodziszki;*
1 marca 2000 r. – ks. prałat Józef Grasewicz, *prob. Kamionka;*
10 marca 1932 r. – ks. Wincenty Sidorski, *prob. Dudy;*
10 marca 1943 r. – ks. Aleksander Augustynowicz, *prob. Nieciecz;*
ks. Alfons Borowski, *prob. Lack;*
ks. Franciszek Cybulski, *prob. Traby;*
ks. Stefan Dobrowolski, *prob. Bielica;*
ks. Wincenty Łaban, *prob. Lida-Słobódka;*
ks. Lucjan Mroczkowski, *wik. Lida-Słobódka;*
ks. Jerzy Ożarowski, *prob. Lipniszki;*
ks. Stefan Śniegocki, *wik. Lida-Fara;*
12 marca 1969 r. – ks. Jan Wielkiewicz SDB, *prob. Dziatłowo.*

Do przygotowania wiadomości wykorzystano stronę internetową ***grodnensis.by***

Rodzinę chroni VI przykazanie Boże: „Nie cudzołóż". Przekroczenie tego przykazania – jak romantyczne i piękne nie wydawałoby się ono czasami człowiekowi – niszczy rodziny, a z nimi szczęście i pokój. Zaakceptowanie grzechów nieczystych jako codziennej normy życia prowadzi do zobojętnienia na dobro i zło, a w konsekwencji – do odejścia od Boga. Chociaż przykazanie o zachowaniu czystości znajduje się w Dekalogu na 6. miejscu, jest najczęściej pierwsze z kolei na liście popełnianych grzechów ciężkich oraz przyczyn utraty stanu łaski Bożej.

„Ostateczna bitwa między Panem a królestwem szatana będzie o małżeństwo i rodzinę".

S. Łucja, wizjonerka z Fatimy

MAŁŻEŃSTWO W ŚWIETLE SŁOWA BOŻEGO

Dużo mówił o rodzinie św. Jan Paweł II, gdyż uważał ją za fundament, na którym opiera się ludzkie szczęście. Dzięki niemu rodzina stała się rdzeniem nauczania Kościoła. Na początku lutego bieżącego roku prefekt Kongregacji Nauki Wiary kardynał Gerhard Ludwig Müller w wywiadzie dla miesięcznika „Il Timone" powiedział, że małżeństwo jest sakramentem i „żadna władza na niebie i na ziemi, ani aniołowie, ani papież, ani sobór lub też uchwała biskupów nie ma władzy, by to zmienić".

CO MÓWI JEZUS O MAŁŻEŃSTWIE?

Ewangelia przekazuje słowa Chrystusa, w których wyraźnie się mówi, jak Wszechmocny patrzy na każdą rodzinę: *„«Na początku stworzenia Bóg stworzył ich jako mężczyznę i kobietę: dlatego opuści człowiek ojca swego i matkę i złączy się ze swoją żoną, i będą oboje jednym ciałem. A tak już nie są dwoje, lecz jedno ciało. Co więc Bóg złączył, tego człowiek niech nie rozdziela!». W domu uczniowie raz jeszcze pytali Go o to. Powiedział im: «Kto oddala żonę swoją, a bierze inną, popełnia cudzołóstwo względem niej. I jeśli żona opuści swego męża, a wyjdzie za innego, popełnia cudzołóstwo»"* (Mk 10, 6-12). Jezus mówił do swoich słuchaczy: *„Badacie Pisma, ponieważ sądzicie, że w nich zawarte jest życie wieczne"* (J 5, 39), a także: *„Pisma nie można odrzucić"* (J 10, 35). Nie da się więc zmienić słów naszego Pana o rodzinie.

W Objawieniu św. Jana słyszymy słowa zmartwychwstałego Chrystusa, który nie godzi się z rozpustą i cudzołóstwem. Jezus miłuje człowieka i czeka na jego nawrócenie. Stwierdza jednak, że tych czynów „nienawidzi" i nigdy ich nie zaakceptuje. Mówi do Biskupa Efezu: *„Ale masz tę [zaletę], że nienawidzisz czynów nikolaitów, których to czynów i Ja nienawidzę"* (Ap 2, 6). Nikolaici pozwolili sobie na wolność obyczajów, akceptowali życie w wolnych związkach bez błogosławieństwa Kościoła.

Podobnie do Biskupa Tiatyry zmartwychwstały Zbawca kieruje bardzo ostre upomnienie z powodu milczenia, które stało się przewinieniem, gdyż było akceptacją amoralnych zasad w jego wspólnocie. Mówi także o konsekwencjach trwania w grzechu: *„Mam przeciw tobie to, że pozwalasz działać niewieście Jezabel, która nazywa siebie prorokinią, a naucza i zwodzi moje sługi, by uprawiali rozpustę i spożywali ofiary składane bożkom. Dałem jej czas, by się mogła nawrócić, a ona nie chce się odwrócić od swojej rozpusty. Oto rzucam ją na łoże boleści, a tych, co z nią cudzołożą – w wielkie utrapienie, jeśli od czynów jej się nie odwrócą; i dzieci jej porażę śmiercią. A wszystkie Kościoły poznają, że Ja jestem Ten, co przenika nerki i serca; i dam każdemu z was według waszych czynów"* (Ap 2, 20-23). Nie znajdziemy więc w słowach Jezusa żadnej akceptacji rozwodu i trwania w ponownym związku, który On wyraźnie nazywa „cudzołóstwem".

Jezus w Apokalipsie przypomina, że Balaam pouczył Balaka, króla Moabu, *„jak podsunąć synom Izraela sposobność do grzechu przez spożycie ofiar składanych bożkom i uprawianie rozpusty"* (Ap 2, 14). Odstępstwo od Boga miało nastąpić jako konsekwencja zaakceptowania grzechów przeciw czystości.

CO MÓWIĄ APOSTOŁOWIE O MAŁŻEŃSTWIE?

Św. Paweł Apostoł wyraźnie i jednoznacznie mówił o świętości i nierozerwalności małżeństwa. Dla niego nierozerwalność małżeństwa jest tak ewidentna, że porównuje on ten związek mężczyzny i kobiety do nierozerwalnej i wiecznej łączności Chrystusa z Kościołem: *„Żony niechaj będą poddane swym mężom, jak Panu, bo mąż jest głową żony, jak i Chrystus – Głową Kościoła: On – Zbawca Ciała. Lecz jak Kościół poddany jest Chrystusowi, tak i żony mężom – we wszystkim. Mężowie, miłujcie żony, bo i Chrystus umiłował Kościół i wydał za niego samego siebie, aby go uświęcić, oczyściwszy obmyciem wodą, któremu towarzyszy słowo, aby osobiście stawić przed sobą Kościół jako chwalebny, nie mający skazy czy zmarszczki, czy czegoś podobnego, lecz aby był święty i nieskalany. Mężowie powinni miłować swoje żony, tak jak własne ciało. Kto miłuje swoją żonę, siebie samego miłuje. Przecież nigdy nikt nie odnosił się z nienawiścią do własnego ciała, lecz [każdy] je żywi i pielęgnuje, jak i Chrystus – Kościół, bo jesteśmy członkami Jego Ciała. Dlatego opuści człowiek ojca i matkę, a połączy się z żoną swoją, i będą dwoje jednym ciałem. Tajemnica to wielka, a ja mówię: w odniesieniu do Chrystusa i do Kościoła"* (Ef 5, 22-32).

W Pierwszym Liście do Koryntian Apostoł przypomina słowa Jezusa Chrystusa o małżeństwie: *„Tym zaś, którzy trwają w związkach małżeńskich, nakazuję nie ja, lecz Pan: Żona niech nie odchodzi od swego męża! Gdyby zaś odeszła, niech pozostanie samotną albo niech się pojedna ze swym mężem. Mąż również niech nie oddala żony. [...] Żona związana jest tak długo, jak długo żyje jej mąż. Jeżeli mąż umrze, może poślubić kogo chce, byleby w Panu"* (1 Kor 7, 10-11. 39).

JAK PATRZYLI NA MAŁŻEŃSTWO PIERWSI CHRZEŚCIJANIE?

Nie ulega wątpliwości, że jeżeli chcemy znaleźć przykład do naśladowania w historii, to najlepszym wzorem wiary i świętości dla nas będą pierwsi chrześcijanie. Oni, żyjąc wśród wielkiej swobody obyczajów pogan, pozostawali prawdziwą „solą ziemi i światłością świata".

W Starym Testamencie popełnienie grzechu ciężkiego skutkowało stanowczym wykluczeniem winowajcy z Narodu Wybranego i ściągało na niego karę śmierci. Były to następujące przewinienia: naruszanie szabatu, bluźnierstwo, zabójstwo i cudzołóstwo. Apostazję, zabójstwo i cudzołóstwo chrześcijanie traktowali jako bardzo poważną zniewagę Boga. Te grzechy pociągały za sobą zakaz przyjmowania Komunii św. Do VI w. rozgrzeszenie za grzech ciężki można było otrzymać tylko raz w życiu. Dopiero po wyznaniu go przed biskupem oraz odprawieniu długiej, często wieloletniej pokuty grzesznik mógł przystąpić do Komunii św. W okresie odprawiania pokuty nie mógł on nie tylko przyjmować Ciała i Krwi Chrystusa, lecz nawet być obecnym na Mszy św. od momentu Ofiarowania. Nikomu nie przychodziło do głowy traktować ówczesną praktykę Kościoła jako „bezlitosne przepisy", „poniżanie godności osoby ludzkiej" lub „ograniczanie praw człowieka", ponieważ zarówno pokutujący, jak i biskup, który pokutę nakładał, widzieli w pokucie i pojednaniu Miłosierdzie Boże i ratunek dla duszy. Od VI w. Kościół wprowadził praktykę wielokrotnej pokuty, ale nigdy nie zmieniał nauki Jezusa.

CZY MOŻNA ZMIENIĆ NAUKĘ CHRYSTUSA O MAŁŻEŃSTWIE?

Nikt nie może zrobić to i pozostać w jedności z Jezusem, ponieważ zmienianie Jego nauki prowadzi do zerwania więzi z Bogiem.

Aby ratować Galatów od strasznego błędu polegającego na zmianie nauki Chrystusa, św. Paweł woła: *„Ale gdybyśmy nawet my lub anioł z nieba głosił wam Ewangelię różną od tej, którą wam głosiliśmy – niech będzie przeklęty! Już to przedtem powiedzieliśmy, a teraz jeszcze mówię: Gdyby wam kto głosił Ewangelię różną od tej, którą [od nas] otrzymaliście – niech będzie przeklęty!"* (Ga 1, 8-9).

Na koniec warto przytoczyć słowa zmartwychwstałego Zbawcy z ostatniego rozdziału Apokalipsy: *„Ja, Jezus, posłałem mojego anioła, by wam zaświadczyć o tym, co dotyczy Kościołów. [...] Ja świadczę każdemu, kto słucha słów proroctwa tej księgi: jeśliby ktoś do nich cokolwiek dołożył, Bóg mu dołoży plag zapisanych w tej księdze. A jeśliby ktoś odjął co ze słów księgi tego proroctwa, to Bóg odejmie jego udział w drzewie życia i w Mieście Świętym"* (Ap 22, 16. 18-19).

Ks. Tadeusz Krisztopik

W smorgońskim oratorium odbył się II etap „Walki mikrorejonów 2017"

Celem projektu jest wykrycie najbardziej twórczej, wysportowanej i intelektualnej drużyny miasta, zjednoczenie miejscowych młodych ludzi i pokazanie, że dookoła jest dużo radości i piękna, tylko ważne jest, by robić wszystko razem. W intelektualnej rywalizacji udział wzięła nie tylko młodzież, ale też dyrektorzy szkół, nauczyciele i rodzice.

Kolejny III etap zawodów – sportowy – odbędzie się 11 marca.

CIEKAWSCY

Rubryka dziecięca

Dlaczego Wielki Post nazywa się „wielki”?

Niedługo rozpocznie się szczególny okres w roku liturgicznym, który powinien przygotować nas do Wielkanocy. O jego znaczeniu i wartości mówi sama nazwa – Wielki Post.

...Około 2 tysięcy lat temu po przyjęciu chrztu Pan Jezus udał się na pustynię, aby za pomocą modlitwy i postu przygotować się do spełnienia wielkiej misji, dla której przyszedł na ziemię. W ciągu 40 dni i nocy nie jadł i nie pił. Był kuszony przez szatana. Trzymał się pewnie, zawstydzając złego.

Potem, wzorując się na Chrystusie, Kościół ustanowił dla wiernych Wielki Post, który również trwa 40 dni. Jest on wyrazem wdzięczności ludzkości za Zbawcę, a zarazem możliwością bardziej się zastanowić nad życiem, popracować nad słabościami i zgłębić osobiste relacje z Bogiem.

Post to czas dobrowolnego ograniczenia się w jedzeniu i rozrywkach, a także oczyszczenie duszy z niedobrych myśli i uczynków, przygotowanie człowieka do skruchy. Podczas Wielkiego Postu wierni dążą do głębszego poznania siebie, zostając sam na sam z Bogiem. Poświęcają więcej czasu na modlitwę, na odwiedzenie świątyni. Biorą udział w nabożeństwach Drogi Krzyżowej i Gorzkich Żali. Post jest również czasem robienia dobrych uczynków. Zobaczysz żebraka – daj mu jałmużnę, zobaczysz wroga – pogódź się z nim, zobaczysz przyjaciela rozradowanego – nie zazdrość. Niech „poszczą” i wzrok, i słuch. Stroń od telewizora, komputera, hałaśliwych zabaw, mniej baw się w telefonie. Niech też zły języczek ostrzega się brzydkich słów, kłótni i kpin. Jaka będzie korzyść, jeśli ograniczać się w jedzeniu, a w pozostałych sprawach nie zmieniać się na lepsze?

Z okazji nadchodzącego postu proponujemy Twojej uwadze małe opowiadanie znanego kapłana salezjana Brunona Ferrery.

Pewien król miał błazna, który każdego dnia rozweselał go swoimi wypowiedziami i żartami. Kiedyś władca oddał mu swoje berło, mówiąc:

– Miej je przy sobie, aż znajdziesz kogoś głupszego od siebie. Wtedy będziesz mógł podarować berło temu człowiekowi.

Po kilku latach król poważnie zachorował. Czując zbliżającą się śmierć, posłał po błazna, do którego w rzeczywistości był bardzo przywiązany, i powiedział do niego:

– Wyruszam w długą podróż.

– Szybko wrócisz?

– Nie – odpowiedział król. – Już nigdy nie wrócę.

– W jaki sposób przygotowałeś się do tej podróży? – zapytał błazen.

– W żaden – zabrzmiała smutna odpowiedź króla.

– Wyjeżdżasz na zawsze – powiedział błazen – i zupełnie się do tego nie przygotowałeś? Proszę, weź to berło. Nareszcie spotkałem człowieka głupszego od siebie.

A czy Ty jesteś gotowy wyruszyć w wielką podróż, długo się przygotowując, by spotkać Zmartwychwstałego Chrystusa?

Zadanie:

spróbuj razem z rodzicami zrobić kalendarz na 40 dni Wielkiego Postu. Pomyśl, nad czym chciałbyś popracować, i zapisz postanowienia w kalendarzu.

S. Weronika Bliźniuk FMA

Czekamy na Twoje „dlaczego”, które możesz wysłać na adres redakcji.
Na pytania zawsze gotowe są odpowiedzieć salezjanki ze Smorgoń.

Z głębi serca

Czcigodnemu Księdzu Jerzemu Jasiewiczowi
z okazji Urodzin składamy najserdeczniejsze życzenia: obfitych łask Bożych, darów Ducha Świętego, dużo sił i cierpliwości, radości i optymizmu na każdy dzień. Szczęść Boże!
Młodzież z katedry grodzieńskiej

Czcigodnemu Księdzu Aleksandrowi Szemetowi
z okazji Imienin przesyłamy wiązankę najserdeczniejszych życzeń. Niech dobry Bóg obdarza Cię wszelkimi łaskami, a święty Patron nieustannie wstawia się za Tobą przed tronem Bożym. Życzymy zdrowia, siły, wytrwałości oraz niezachwianej wiary i nadziei. Szczęść Boże!
Członkowie Apostolskiego Dzieła Pomocy dla Czyśćca z Adamowicz i Grodna-Augustówka

Czcigodnemu Księdzu Michałowi Steckiewiczowi
z okazji Jubileuszu życzymy dobrego zdrowia, radości, sił, niegasnącego zapału w pracy duszpasterskiej. Niech Duch Święty nigdy Cię nie opuszcza, Matka Boża mocno trzyma za rękę, a święci Patronowie zawsze będą przy Tobie, pomagając godnie przeżywać każdy dzień. Niech obok będą życzliwi ludzie, a praca na niwie Bożej wydaje obfite owoce. Dziękujemy za posługę w naszej parafii, szczere modlitwy i mądre kazania.
Wierni z kościoła pw. Najświętszej Trójcy w Berdówce

Czcigodnemu Księdzu Walentemu Chwiedukowi
z okazji Imienin z całego serca życzymy mocnego zdrowia, obfitych plonów w posłudze na niwie Pańskiej, Bożej pomocy na niełatwej drodze kapłańskiej, opieki Najświętszej Maryi Panny na każdy dzień oraz życzliwych ludzi obok.
Krewni

Czcigodnemu Księdzu Leonowi Liszykowi
z okazji Urodzin oraz Imienin składamy wiązankę najpiękniejszych życzeń połączonych z modlitwą: opieki Matki Najświętszej, wszelkich łask Bożych, darów Ducha Świętego, dużo sił i zdrowia do realizacji Bożych zamiarów, życzliwych i dobrych ludzi na drodze kapłańskiej. Szczęść Boże!
Wierni parafianie i Kółka Różańcowe z Wołpy

Czcigodnemu Księdzu Leonowi Liszykowi
z okazji Urodzin przesyłamy najserdeczniejsze życzenia: błogosławieństwa Bożego, zdrowia, radości, optymizmu, pogody ducha, mocnej wiary, pomyślności w pracy duszpasterskiej oraz obfitych darów Ducha Świętego. Niech Najświętsza Maryja Panna prowadzi najpiękniejszą drogą do świętości, a miłosierny Jezus opromienia swym światłem każdy Twój dzień.
Kółko Różańcowe ze wsi Gledniewicze

Czcigodnemu Księdzu Denisowi Brazińskiemu
z okazji Urodzin pragniemy złożyć serdeczne życzenia: obfitych łask Bożych i tylko szczęśliwych chwil, dużo radości w posłudze duszpasterskiej, a także sił do realizowania wszystkich planów i zamiarów. Niech ludzie, których spotykasz na swej drodze kapłańskiej, darzą Cię życzliwością i dobrocią. Życzymy obfitych darów od Pana, opieki Matki Najświętszej i łask Jezusa Miłosiernego.
Apostolat „Margaretka” ze Smorgoń

Czcigodnym Ojcu Kazimierzowi Jędrzejczakowi i Księdzu Kazimierzowi Murawie
z okazji Imienin składamy moc najserdeczniejszych życzeń: zdrowia, ciepłych słonecznych dni, obfitych darów i łask od Stwórcy, opieki Najświętszej Maryi Panny oraz życzliwych ludzi obok. Niech Pan Bóg za wszystko Wam wynagrodzi.
Mieszkańcy ze wsi Dnisiewicze

Czcigodny Proboszczu Księże Kanoniku Wiktorze Wieliwisie!
Z okazji Urodzin składamy Ci serdeczne życzenia. Niech Jezus Chrystus, którego codziennie trzymasz w swych kapłańskich rękach, błogosławi każdy Twój dzień, Matka Boża otacza swoją miłością i opieką, a Duch Święty prowadzi przez życie. Życzymy zdrowia, szczęścia, nadziei i optymizmu.
Wdzięczni parafianie z parafii św. Rocha w Grandziczach

Czcigodnemu Ojcu Kazimierzowi Jędrzejczakowi
z okazji Imienin przesyłamy najserdeczniejsze życzenia: szczodrych łask Bożych i tylko radosnych chwil! Niech Duch Święty opromienia swoim światłem każdy dzień Twojej posługi kapłańskiej, Jezus niech zawsze będzie Ci Przyjacielem, a Maryja przytula do swojego serca.
Parafianie oraz członkowie Apostolskiego Dzieła Pomocy dla Czyśćca z Sylwanowiec

Czcigodnemu Księdzu Kazimierzowi Murawie
z okazji Imienin życzymy mocnego zdrowia, radości, cierpliwości i opieki Najświętszej Maryi Panny. Niech Bóg zawsze błogosławi Ci na drodze życia i posługi kapłańskiej. Życzymy wytrwałości w pracy duszpasterskiej, darów Ducha Świętego, owocnej realizacji planów i zamiarów.
Członkowie Apostolskiego Dzieła Pomocy dla Czyśćca z Żupran

Czcigodnemu Ojcu Kazimierzowi Żylisowi
z okazji Imienin i Urodzin składamy szczere życzenia: mocnego zdrowia, dużo sił, cierpliwości, mocnej wiary, radości, dobrych i życzliwych ludzi obok, a także opieki Matki Bożej i obfitych darów Ducha Świętego. Niech święty Patron Cię strzeże od wszelkiego zła i niepowodzenia, a każdy dzień będzie napełniony miłością Bożą.
Z modlitwą apostolat „Margaretka” z parafii św. Franciszka Ksawerego w Grodnie

Czcigodnemu Księdzu Kazimierzowi Żywalewskiemu
z okazji Imienin z całego serca życzymy wszelkich łask Bożych, długich lat życia, błogosławieństwa oraz dużo radosnych chwil. Niech Jezus zawsze będzie Twoim Przyjacielem, Duch Święty oświeca każdy dzień posługi kapłańskiej, Matka Boża przytula do swego serca, a święty Patron opiekuje się Tobą nieustannie.
Kółko Żywego Różańca św. Brygidy ze wsi Podłabienie

Czcigodnemu Księdzu Aleksandrowi Fiedotowowi
z okazji Urodzin z całego serca życzymy mocnego zdrowia, pogody ducha, radości, życzliwości ludzkiej i wielu łask Bożych na każdy dzień życia. Niech Jezus Chrystus zawsze i we wszystkim Ci pomaga, Matka Boża nieustannie czuwa nad Tobą, a Duch Święty obficie wynagradza swymi darami. Szczerze dziękujemy za modlitwę, dobroć, otwarte serce i ofiarną posługę na rzecz Boga i ludzi.
Z szacunkiem „Legion Maryi” oraz grupa „Dobrego Pasterza” z parafii Miłosierdzia Bożego w Grodnie

Czcigodnemu Księdzu Aleksandrowi Fiedotowowi
z okazji Urodzin przesyłamy wiązankę najpiękniejszych życzeń. Niech każdy dzień będzie napełniony spokojem i Bożym błogosławieństwem, obok będą życzliwi ludzie, a zdrowie, radość i pomyślność nigdy nie opuszczają. Życzymy wszelkich łask Bożych oraz nieustannej opieki Matki Bożej.
Komitet Kościelny oraz parafianie z kościoła pw. Miłosierdzia Bożego w Grodnie

Czcigodnemu Ojcu Romanowi Cieślakowi
z okazji Imienin składamy najserdeczniejsze życzenia: mocnego zdrowia na długie lata, radości, dobrych i życzliwych ludzi obok. Niech Matka Najświętsza nieustannie się Tobą opiekuje, broni od złego, wypraszając u Syna wszelkich potrzebnych łask, a Duch Święty napełnia swoimi darami. Dziękujemy za ofiarną posługę na rzecz Boga i ludzi, wspaniały przykład wiary i mądrości, troskę o każdego wiernego, szczerą modlitwę, cierpliwość, dobry uśmiech i kochające serce. Szczęść Boże!
Grupa modlitewna MB Kongregackiej Królowej Pokoju z Grodna-Augustówka

Kochany Księże Proboszczu Witalij Wnorowski!
Dzień Urodzin to dla nas radosna okazja, by podziękować Bogu za dar życia Księdza, dar kapłaństwa oraz posługę w naszej parafii. Jesteś dla nas troskliwym i kochającym ojcem, dobrym pasterzem i nauczycielem oraz przykładem dla nas we wszystkim. Kochamy Cię i pragniemy złożyć najserdeczniejsze życzenia: obfitych łask Bożych, błogosławieństwa oraz samych radosnych chwil. Niech Jezus Chrystus będzie przewodnikiem na wszystkich drogach życia, a w sercu Matki Najświętszej niech znajdzie Ksiądz ukojenie i pokój, jako Jej ukochany syn.
Z modlitwą wierni z parafii Odelsk

Czcigodnym Księżom Pawłowi Gordziejczykowi i Romanowi Jałowczykowi
z okazji Urodzin i Imienin z całego serca życzymy dużo zdrowia, pomyślności, wytrwałości na niełatwej drodze kapłańskiej, radości, błogosławieństwa Bożego na każdy dzień i nieustannej opieki Matki Bożej. Niech święci Patronowie Was chronią przed wszelkimi nieszczęściami i niepowodzeniami.
Wierni z parafii Kiemieliszki

Czcigodnemu Księdzu Romanowi Jałowczykowi
z okazji Imienin składamy najpiękniejsze życzenia. Niech Pan Bóg obdziela mocnym zdrowiem, Najświętsza Maryja zawsze ma w swojej opiece, święty Patron nieustannie pomaga w życiu, a Duch Święty obdarza swoimi darami.
Byli parafianie z Nowijanki

Czcigodnemu Księdzu Romanowi Jałowczykowi
z okazji Imienin pragniemy złożyć serdeczne życzenia: obfitych łask Bożych, szczęśliwych chwil, dużo radości w posłudze duszpasterskiej oraz wytrwałości do realizacji wszystkich planów na drodze kapłańskiej. Niech Wszechmogący Bóg obdarza życzliwością i dobrocią, Duch Święty zsyła na Księdza swoje obfite dary, a Najświętsza Maryja Panna otacza matczyną miłością i opieką, szczególnie w trudnych chwilach, i wyprasza u Syna wszelkie potrzebne łaski.
Parafianie z kościoła pw. św. Michała Archanioła w Hnieźnie

Czcigodnym Księdzu Aleksandrowi Mietlickiemu i Siostrze Aleksandrze Oreszko
z okazji Imienin życzymy mocnego zdrowia, sił, dobrobytu. Niech Jezus Chrystus zawsze Wam towarzyszy, Matka Boża broni od wszelkiego zła i wyprasza u Syna potrzebne łaski, a Duch Święty napełnia radością. Szczerze dziękujemy za posługę na rzecz Boga i ludzi. Bóg zapłać!
Z modlitwą Alicja i Witalij Woronowowie ze Smorgoń

Czcigodnemu Ojcu Kazimierzowi Jędrzejczakowi
z okazji Imienin przesyłamy najserdeczniejsze życzenia:

Przyjmij życzenia,
Ojcze nasz kochany,
Bo przez wszystkich jesteś
bardzo szanowany.
Niech kielich goryczy
zdala Cię ominie,
Abyś żył spokojnie
na tej łez dolinie.
Przy Bożej pomocy
w zdrowiu i szczęśliwie
Mógł prowadzić pracę
na tej Bożej niwie.
Ile gwiazd wiosennych
Bożych jest na niebie,
Tyle szczęścia, zdrowia,
Ojciec nasz, dla Ciebie!

Rodzina Bondziusz-Jeśmońkowskich

Czcigodnemu Ojcu Kazimierzowi Jędrzejczakowi
z okazji Imienin składamy najserdeczniejsze życzenia. Niech Najświętsza Maryja Panna otacza Ojca macierzyńską opieką, Duch Święty hojnie udziela swych darów, a święty Patron strzeże w każdej chwili życia. Wszelkich łask Bożych i radości na co dzień.
Parafianie z Szembielowiec i Niemnowa

Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania i łączenia życzeń

Gazeta religijno - informacyjna Diecezji Grodzieńskiej **Słowo życia;** Red. naczelny **ks. Jerzy Martinowicz**, założyciel: **Grodzieńska Diecezja Rzymskokatolicka**; rok założenia **1997**; cert. rej.: **№7162** Wydawca: **Kuria Diecezji Grodzieńskiej;**
Redakcja gazety: **Grodno 230025, ul. K. Marksa 4;** Jerzy Ławysz, Angelina Pokaczajło; tel. (8 0152) 75-64-38; e-mail: slowo.grodnensis@gmail.com.; **http://www.slowo.grodnensis.by.**
Druk: **ГАУПП«Гродзенская друкарня»,** ЛП 02330/39 от 27.03.2014 г.; Grodno 230003, ul. Poligrafistów 4; nr zam. 930; nakład: 4270; objętość gazety: 2 ark. druk.; jakość druku odpowiada jakości przedstawionych matryc; cena dowolna